

אנשים

השופיע השנה בהוצאת ספרי אמנות בניו יורק, מייצגת ישראל עליידי ארבעה ציירים שעבודותיהם מוזכרות בספר. אחד מהם הוא משה ינוקא. ולא רק זאת, אלא שבשביעות הקרובים עומד ינוקא לערוך את מסע התערוכות הראשון שלו בחו"ל, כשתערוכות יחיד ראשונה שלו תיערך במנט ריאל שבקנדה.

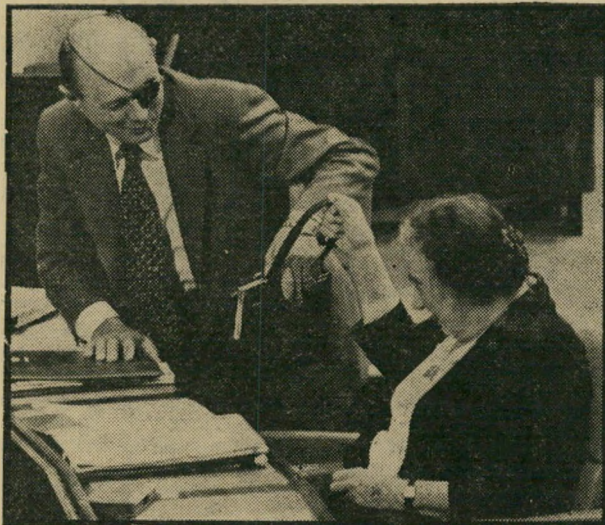
פסוקי השבוע

- אלוף (מיל.) ח"כ הרי ליכוד אברהם יפה, במיד נון הכנסת, בעת הצגת הממר ישרא החדשה: "הממשלה היתה זקוקה לקברניט, ובמקום זה קיבלה קברנית."
הרבי מלובאביץ', על שרי המסד"ל החדשים: "עב דים נרצעים מדרגה שלישית!"
שר התקשורת הח"כ דש, אהרון אוון, לגולדה מאיר: "תיקשורת? מה אני מבין בתקשורת?"
הפירסומאי אורי מלע: "בדיחות פוליטיות הן דבר משעשע מאוד, אבל לא כשהן בשילטון."

כך להקים איתם ממשלת ליכוד לאומי? כאן תפס עקיבא ביל"ב, בול, השיב כי גם בליכוד לא כולם כליכך בסדר, או ביחד, איכשהו, אולי, זה היה מסתדר.

דור הולך דור בא, וה- מישרה לעולם נשארת במישפי חה. עיוני ברעם, העומד ב- ראש המחלקה לדור-המשך בתנועה הציונית, עושה עתה לעצמו נפשות בקרב חברי מיפגת העבודה בירושלים. ער- זי מתכונן להיבאק על תפקיד מזכיר מיפגת העבודה בביר רה. כעת משמש בתפקיד זה אביו, יו"ר הנהלת הקואליציה לשעבר, משה ברעם.

בשקט ובצינועה מפלס לו רביסרן (מיל.) מלשה יריב קא דרך בעולם הציוני הישר ראל. ינוקא, שאפילו לא גוייס במלחמה האחרונה ("אני משר רת בהג"א מוצנת" הוא נוהג להתלוצץ) מתמסר כולו, במ שך ימים ולילות, לציור. מה שנראה בתחילה כציור נאיבי הפך במשך השנים לעיסוק רציני באמנות, הזוכה לתש- בחות רבות. בספר על אסכור לות חדשות בציור המודרני,

מה הוא עושה לה? האם הוא מנסה לטחוב הסודות? לא. הסיפור קצת פחות רומנטי: הכסא שבין גולדה ומשה דיין, ליד שולחן הממשלה בכנסת, היה שייך לשר המישפטים הקודם, יעקב שמשון שפירא. עם הרכבת הממשלה החדשה, תפס שר-האוצר פינחס ספיר את הכיסא. העביר את שר המישפטים החדש, חיים צדוק, לכיסא אחר. גולדה הניחה את ארנקה על הכיסא שהיה פנוי אותו רגע, וכשעמדה לקום, מיהר דיין, כגנלטמן מושלם, להגיש את הארנק.

בנייני האומה בירושלים. טכס-הפתחה של ועידת ההסתדרות הסתיים. הקהל מתחיל לזרום החוצה. רחל ינאית בן-צבני, אשתו של הנשיא לשעבר יצחק בן-צבני, עומדת בפתח ומסתכלת לצדדים. היא רואה את יו"ר הדריקטוריון של הקרן-הקיימת, מ. מויכאל צור. היא ניגשת אליו ומבקשת טרמפ. אין לי זמן, הוא משיב לה. הנשיא לשעבר זלמן שז"ר הוא עדי-שמיעה. בואי, בואי, הוא אומר, אני אקח אותך.

דיוני ועידת ההסתדרות נמשכו בהיכל התרבות בתל-אביב. במיוון נפגשו שניים מהציירים: ח"כ יגאל גורר בייץ מע"מ בלידה, ויעקב ("יענקל'ה") ויסמונסקי, מר-צעירי חטיבת רפ" במיפגת העבודה. שאל ויסמונסקי את הורביץ: "אומרים שע"מ זה ראשי-יתבות של עיר-משה. איזה עין של משה אתם, הרו" אה או הבלתי-רואה?" השיב לו הורביץ: "זה לא עיר-משה. זה עתירי-ממון."

שמו של מוכ"ל ההסתדרות בפועל, ירוחם משה, שימש השבוע השראה למישר קמיליס. שצוייר באופן באר-בארי על קיר היכל התרבות: "משל, כמה עולה היום אשלו?"

בישיבת הכנסת, בשבוע שעבר, בה הציגה גולדה מלאיר את ממשלתה להצבעת האיוון של הכנסת, היה ה- יציע גזוש אורחים, רובם בני מישפחותיהם של הח"כים וה- שרים החדשים, והנה, בשעה שח"כ שולמית אלוני השי-מיעה דברי ביקורת על ראשי הממשלה, פרצה אחת הצופות ביציע במחיאית-כפיים נירג-שוח, בניגוד למקובל, כשהכל נועצים בה מבטים מופתעים. אותה אשה הגדילה לעשות, כאשר נאם ח"כ מלאיר פעילה, כשטען פניל כי ח"כ יצחק רבין יכול היה להיות שר-ביטחון לא פחות טוב מלשה דיין, פרצה אותה צופה בקר-ריאות: "בראבו! בראבו!" ה- צופה הנרגשת היתה נחמה יריב, אשתו של שר-התחבור-רה החדש אהרון יריב. הסי-תבר שהיא אינה חשה עצמה חייבת ללכת בתלם, אחר בע-לה, בשעתו, כשהפגין מלוי אשכנזי לפני בניין ראשי הממשלה, לא היססה אשת חביבה של גולדה לגשת אליו וללחוץ את ידו. וכאשר הגיע ח"כ הליכוד החדש אריק שרון ליישיבה הראשונה של הכנסת, היתה היא בין הרא-שונים שבירכוהו על היבחרו.

אגב, אחד הדברים ה-ראשונים שעשה אהרון יריב עם כניסתו לתפקידו החדש, הוא רכישת מכונית וולוו חד-שה. גם ראש עיריית חיפה יוסף אלמוגי רכש מכונית חדשה. הוא דאג לפרסם כי בגלל מדיניות החיסכון תהיה המכונית החדשה וולוו 144 ש-מחירה 50 אלף ל"י. אך ב-רגע האחרון, ואחרי הפירסום, נימלך בדעתו ורכש וולוו 164, שמחירה 70 אלף ל"י.

במיוון הכנסת היו ב-שבוע שעבר רבים, בחוסם גם מאנשי המערך, שלעגו לקפיצי-תו ברנע האחרון של משח דיין על עגלת הממשלה, תוך

ניצול נימוקים ביטחוניים, אחר רי שקודם לכן היה נחוש הח-לטה שלא לכהן עוד כשר-הביטחון. "איך הוא לא מת-בייש?" שאל אחד מחבריו ה-טובים של דיין. נזכר אחד הח"כים: בשעתו, כאשר היה אלוף (מיל.) אברהם יפה היה ראש מחלקת-ההדרכה ב-צה"ל, היה ממונה בתוקף תפ-קידו גם על עריכת צעדת ארבעת-הימים. במסע הפירסום שנערך לפני הצעדה הכריז יפה, שהוא ככדגוף, שהוא עצמו יתן דוגמה אישית ויצעד בצעדה כמשך ארבעה ימים רצופים. הצעדה הסתיימה, ו-הסתבר כי יפה לא צעד בה אפילו צעד אחד. "אתה לא מתבייש?" שאל אותו אלוף אחר בצה"ל. השיב לו יפה: "יותר קל להתבייש, מאשר ללכת." הסיק הח"כ: "נראה שדיין למד מיפה. גם לו קל יותר להתבייש מאשר ללכת... ממישרד-הביטחון."

מה גרם לחב הראשי האשכנזי שלמה גורן להחר-ליף השבוע את מכונית-השרד שלו, פורד גראן טורינו, במ-כונית סאאב צנועה? האם ה-סיבה נעוצה בכתבה שהופיעה בשבוע שעבר בהעוים הזה ("שיגעון הגדלות של הרב גורן"), או במצב הכלכלי ב-ארץ? מקורביו מלחשים כי הכתבה נתנה דחיפה להחלפה.

ענוה לא-רגילה גילה שר-האוצר פינחס ספיר. היה זה בביקורו האחרון ב-ארצות-הברית. ספיר נכנס ל-חדרו של מנהל הלישכה הכל-לית הישראלית בניו-יורק, נחום שמיר, ראה את תמו-נתו תלויה על הקיר. הוא ב-קש להוריד את התמונה, בני-מוק: "ממתי תולים אצלנו תמונות אנשים חיים? עוד ת-סי פיקו לתלות אותי אחרי מותי."

איך יצא ח"כ הליכוד עקיבא נוף מהמלכודת של המראיין שמואל שי? בערב ראיונות שהתקיים השבוע, התייחס נוף לחברי הממשלה, הסביר כמה ממשלת-המחדל לא-ישוה. שאל אותו שי: "אם כך, אז למה הליכוד רצה כל-

תחילוף דני מט

מפקד יחידת הצנחנים שחצתה ראשונה את תעלת סואץ מערבה, במלחמת יום-הכיפורים, חזר השבוע לקילומטר ה-101 בבגדים אזרחיים. במסיבת רווקים שנערכה השבוע בבאר התל-אביבי הנושא שם זה, חגגו מפקדי יחידת-השעבר של דני את העלאתו בדרגה ואת תפקידו החדש. בתמונה נראה דני מט בחברת הצייר יגאל גרא (משמאל), ממנהלי פאזו, והמייסדן אלי רונן, בעל הקילומטר ה-101. בתמונה למטה: מפקדי יחידתו של דני מט שיבאו כולם למסיבה לבושים בבגדים אזרחיים, מרימים כוסית לכבוד דרגתו החדשה, שנשארה בבית.

